

ОЙ ХМЕЛЮ МІЙ, ХМЕЛЮ

Помірно

Ой хме - лю ж мій, хме - лю
хме - лю зе - ле - нень - кий, де ж ти, хме - лю,
зи - му зи - му - вав, що й не роз - ви - вав - ся?

— Ой хмелю мій, хмелю,
Хмелю зелененький,
Де ж ти, хмелю, зиму зимував,
Що й не розвивався?

Двічі

— Зимував я зиму,
Зимував я другу,
Зимував я в лузі на каліні,
Та й не розвивався.

Двічі

— Ой сину ж мій, сину,
Сину молоденький,
Де ж ти, сину, нічку ночував,
Що й не роззувався?

Двічі

— Ночував я нічку,
Ночував я другу,
Ночував я у тої вдовиці,
Що сватати буду.

Двічі

— Ой сину ж мій, сину,
Ти, моя дитино,
Не женися на тій удовиці,
Бо щастя не буде.

Двічі

Бо вдовине серце
Як осіннє сонце,
Воно світить,
світить та не гріє, —
Все холодом віє.

Двічі

А дівоче серце —
Як весняне сонце, —
Ой хоч воно та й хмарненьке,
А все ж теплесеньке.

Двічі